

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
föredraget den 9 juli 2020¹

Mål C-667/19

**A.M.
mot
E.M.**

(begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Warszawie (Regiondomstolen i Warszawa, Polen))

”Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Kosmetiska produkter – Förordning (EG) nr 1223/2009 – Artikel 19 – Konsumentinformation – Märkning – Information som ska finnas på behållaren och förpackningen – Den kosmetiska produktens funktion – Skydd för människors hälsa – En bipacksedel, en etikett, en tejp, en remsa eller ett kort som bifogas eller fästs på den kosmetiska produkten – Märkning på utländskt språk – En kosmetisk produkts förpackning som innehåller en hänvisning till en produktkatalog som är avfattad på konsumentens språk”

1. I denna begäran om förhandsavgörande ombeds domstolen tolka artikel 19 i förordning (EG) nr 1223/2009² om märkning av kosmetiska produkter.

2. Det är i synnerhet två frågor som är omtvistade:

- Vad betyder ”produktens funktion” som det måste finnas information om på den saluförda kosmetikans behållare och förpackning?
- Räcker det att viss konsumentinformation, som också är obligatorisk, finns i en katalog från det tillverkande företaget som inte alltid medföljer den kosmetiska produkt som köpts.

3. Domstolen har hittills haft tillfälle att uttala sig³ om andra artiklar i förordning nr 1223/2009, men inte om de särskilda kraven i artikel 19.1 och 19.2, såvitt jag inte misstar mig.

¹ Originalspråk: spanska.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 2009, s. 59).

³ Dom av den 3 september 2015, Colena (C-321/14, EU:C:2015:540), rörande kvalificering av kontaktlinser som kosmetisk produkt, av den 21 september 2016, European Federation for Cosmetic Ingredients (C-592/14, EU:C:2016:703), rörande beståndsdelar i sådana produkter som har varit föremål för djurförsök, och av den 12 april 2018, Fédération des entreprises de la beauté (C-13/17, EU:C:2018:246), rörande krav på kvalifikationer för den person som utför bedömning av sådana produkter.

4. Genom förordning nr 1223/2009 omarbetades de direktiv som dittills reglerat detta område.⁴ Rättspraxis rörande de märkningsregler som fanns i de direktiven⁵ ger viss vägledning som kan vara användbar när denna begäran om förhandsavgörande besvaras.

I. Tillämpliga bestämmelser

A. Unionsrätt. Förordning nr 1223/2009

5. I artikel 1 ("Tillämpningsområde och syfte") föreskrivs följande:

"Genom denna förordning fastställs bestämmelser för alla kosmetiska produkter som tillhandahålls på marknaden, för att säkerställa den inre marknadens funktion och en hög skyddsnivå för människors hälsa."

6. Artikel 2 ("Definitioner") har följande lydelse:

"I denna förordning avses med

- a) kosmetisk produkt: ämnen eller blandningar som är avsedda att appliceras på människokroppens yttre delar (överhud, hår och hårbotten, naglar, läppar och yttre könsorgan) eller på tänder och slemhinnor i munhålan i uteslutande eller huvudsakligt syfte att rengöra eller parfyma dem eller förändra deras utseende, skydda dem, bibehålla dem i gott skick eller korrigera kroppslukt,

..."

7. I artikel 3 ("Säkerhet") föreskrivs följande:

"Kosmetiska produkter som tillhandahålls på marknaden ska vara säkra för människors hälsa vid normal eller rimligen förutsebar användning, varvid följande särskilt ska beaktas:

- a) Presentation ...

- b) Märkning.

..."

8. I artikel 19 ("Märkning") föreskrivs följande:

"1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna artikel ska kosmetiska produkter släppas ut på marknaden endast om följande information finns i outplånlig, lättläst och väl synlig skrift på behållaren och förpackningen:

...

⁴ Närmare bestämt rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter (EGT L 262, 1976, s. 169; svensk specialutgåva, område 13, volym 5, s. 198), i dess lydelse enligt rådets direktiv 93/35/EEG av den 14 juni 1993 om ändring för sjätte gången av direktiv 76/768/EEG (EGT L 151, 1993, s. 32; svensk specialutgåva, område 13, volym 24, sidan 74).

⁵ Bland annat dom av den 28 januari 1999, Unilever (C-77/97, EU:C:1999:30), av den 13 januari 2000, Estée Lauder (C-220/98, EU:C:2000:8), av den 13 september 2001, Schwarzkopf (C-169/99, nedan kallad domen Schwarzkopf, EU:C:2001:439), och av den 24 oktober 2002, Linhart och Biffel (C-99/01, EU:C:2002:618).

d) Särskilda försiktighetsåtgärder som ska iakttas vid användning, åtminstone de som anges i bilagorna III–VI och eventuell information om försiktighetsåtgärder för kosmetiska produkter som används i yrkesmässig verksamhet.

...

f) Den kosmetiska produktens funktion, om detta inte tydligt framgår av presentationen av produkten.

g) En förteckning över beståndsdelar. Informationen behöver endast anges på förpackningen. Förteckningen ska föregås av ordet 'Ingrediens'.

...

2. Om det av praktiska skäl är omöjligt att märka den information som nämns i punkt 1 d och g på föreskrivet sätt ska följande gälla:

– Informationen ska anges på en bipacksedel, en etikett, en tejp, en remsa eller ett kort som bifogas eller fästs på den kosmetiska produkten.

– Om det är görligt ska det göras en hänvisning till denna information i en förkortad upplysning eller den symbol som anges i bilaga VII punkt 1 vilken ska finnas på behållaren eller förpackningen för den information som avses i punkt 1 d och på förpackningen för den information som avses i punkt 1 g.

...

5. Lagstiftningen i de medlemsstater där produkten tillhandahålls slutanvändaren avgör på vilket språk den information som nämns i punkt 1 b, c, d och f samt i punkterna 2–4 ska anges.

...”.

9. I artikel 20 ("Produktspecifika påståenden") föreskrivs följande:

"1. Text, namn, varumärken, bilder och tecken, figurativa eller ej, som används på etiketter, vid tillhandahållande på marknaden och i reklam för kosmetiska produkter får inte antyda någon egenskap eller funktion som produkterna i fråga inte besitter.

...”

10. I bilaga VII ("Symboler på förpackning/behållare") föreskrivs följande:

"1. Hänvisning till bifogad information

...”

B. Polsk rätt. Ustawa o kosmetykach z dnia 30 marca 2001 r. (Lagen om kosmetiska produkter av den 30 mars 2001)

11. De olika punkterna i artikel 6 innehåller följande föreskrifter:

- En enskild förpackning för en kosmetisk produkt ska märkas på ett synligt och läsbart sätt med hjälp av en metod som säkerställer att märkningen inte lätt kan tas bort (punkt 1).
- Enligt punkt 2 ska som huvudregel den märkning av den kosmetiska produktens enskilda förpackning som finns på behållaren och på den enskilda ytterförpackningen, bland annat innehålla följande information:
  - Särskilda försiktighetsåtgärder som ska iaktas vid användningen av den kosmetiska produkten, när den är avsedd att användas på avsett sätt i ett yrkesmässigt sammanhang, samt andra försiktighetsåtgärder som krävs.
  - Den kosmetiska produktens funktion, om detta inte tydligt framgår av presentationen av produkten.
  - En förteckning över beståndsdelar som fastställs i enlighet med Internationella nomenklaturen för kosmetiska produkters beståndsdelar (InCI), som föregås av ordet ”ingrediens”, med information om hur beståndsdelarna redovisas beroende på koncentration och typ.
- Informationen rörande förteckningen över beståndsdelar får bara anges på den kosmetiska produktens enskilda ytterförpackning (punkt 4).
- När det på grund av förpackningens dimensioner eller form inte är möjligt att ange informationen om särskilda försiktighetsåtgärder som ska iaktas vid användningen av produkten och förteckningen över beståndsdelar på den enskilda ytterförpackningen, får dessa anges på en

bipacksedel, en etikett, en tejp eller ett kort som medföljer produkten. I det fallet ska behållaren eller den enskilda ytterförpackningen innehålla en förkortad upplysning eller en symbol som visar att denna information medföljer produkten (punkt 6).

- Om det på grund av förpackningens dimensioner eller form inte är möjligt att ange informationen om förteckningen över beståndsdelar på en bipacksedel, en etikett, en tejp eller ett kort som medföljer produkten, ska den anges direkt på behållaren eller på en plats där den kosmetiska produkten bjuds ut till försäljning som är tillgänglig för köparen (punkt 7).

II. Bakgrund till det nationella målet och tolkningsfrågorna

12. A.M., som äger en skönhetsalong, har affärsförbindelser med E.M., som distribuerar kosmetiska produkter från en tillverkare i USA.

13. I samband med dessa affärsförbindelser fick A.M. genomgå en utbildning om dessa produkter som E.M. anordnade. Utbildningen innefattade information om hur produkterna var märkta.⁶

14. Efter denna utbildning köpte A.M. den 28 och 29 januari 2016 40 stycken detaljhandelsböcker, 10 kataloger och olika produkter (krämer, masker och puder).⁷

15. På produkternas förpackningar gavs upplysningar om den ansvariga enheten, den kosmetiska produktens ursprungliga namn, dess sammansättning, giltighetsdatum och serienummer för den kosmetiska produkten. Där återfanns också symbolen "hand med bok" med hänvisning till katalogen.

16. A.M. väckte talan vid Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie (distriktsdomstolen i Warszawa, Polen) och yrkade att köpeavtalet skulle hävas på grund av fel i varan. A.M. gjorde gällande att det på förpackningen inte fanns uppgifter på polska om produktens funktion, vilket gjorde att det inte gick att identifiera den och få reda på dess verkningar, och att dessa uppgifter inte framgick klart av presentationen. Detta innebar ett åsidosättande av de polska bestämmelserna om handel med kosmetika, vilka sammanfaller med bestämmelserna i artikel 19 i förordning nr 1223/2009.

17. E.M. bestred talan och gjorde gällande att produkterna hade märkts i enlighet med gällande nationella bestämmelser, eftersom de innehöll en symbol ("hand med bok") med hänvisning till en katalog som medföljde varje kosmetisk produkt. Katalogen innehöll, på polska, en fullständig beskrivning av produkterna, deras funktion med kontraindikationer och applicering samt beståndsdelar. Således hade artikel 19 i förordning nr 1223/2009 inte åsidosatts.

18. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie ogillade talan, med tillämpning av de artiklar i den polska civillagen⁸ som handlar om fel i varan.⁹

⁶ Hon fick produkternas verkningsmekanism förklarad för sig genom dokumentation som var avfattad på polska och genom detaljhandelsböcker för varje produkt. Hon fick utbildningshandlingarna och fick förklarad för sig att varje kosmetisk produkt hade en tryckt symbol i form av "en hand med bok" med hänvisning till en separat katalog från företaget, avfattad på polska (det handlade om produkter från USA) och att texterna på märkningen inte var översatta till polska.

⁷ Brutto priset för produkterna uppgick till 3 184,25 zloty (PLN).

⁸ Civillagen av den 23 april 1964, i ändrad lydelse (ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny) (Dz.U. de 2018, poz. 1025).

⁹ Efter att kändanden medgett att parterna hade samarbetat tidigare, slog Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie fast att kändandens påstående att hon inte visste att varorna inte var märkta på polska förrän hon fick dem inte var trovärdigt.

19. A.M. överklagade domen till Sąd Okręgowy w Warszawie (Regiondomstolen i Warszawa, Polen). A.M. gjorde gällande att Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie hade gjort en felaktig värdering av bevisningen rörande den information som tillhandahållits och betonade att det på förpackningarna inte fanns några uppgifter på polska om de kosmetiska produkternas funktion. Hänvisningen till katalogen (som inte var gratis) var otillräcklig och det var enligt A.M. inte omöjligt att tillhandahålla denna information på var och en av produkterna.

20. Den domstol som ska pröva överklagandet undrar för det första om räckvidden av artikel 19.1 f, jämförd med artikel 2.1 a i förordning nr 1223/2009. De rör utan tvekan frågan hur noggrann märkning som måste finnas på de kosmetiska produkternas behållare och förpackningar, deras funktion och skyldigheten att tillhandahålla information om importerade produkters funktion på konsumentens språk.

21. För det andra frågar den hänskjutande domstolen om tolkningen av artikel 19.2 i förordning nr 1223/2009, jämförd med skäl 46 i samma förordning. Den vill bland annat veta om det, enligt punkt 1 i bilaga VII till förordningen, är tillåtet att använda sig av en grafisk symbol för att uppfylla kraven på viss information som ska finnas på de kosmetiska produkternas behållare och förpackningar och om det är tillräckligt att denna information finns i kataloger från tillverkaren som inte medföljer produkterna.

22. Mot denna bakgrund har Sąd Okręgowy w Warszawie (Regiondomstolen i Warszawa, Polen) beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:

- ”1) Ska artikel 19.1 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter – i den del det däri anges att kosmetiska produkter på behållare och packningar ska vara märkta med outplånlig, lättläst och väl synlig information om den kosmetiska produktens funktion, om detta inte tydligt framgår av presentationen av produkten – förstås så, att det som avses är den kosmetiska produktens grundläggande funktion i den mening som avses i artikel 2.1 a i förordningen, det vill säga rengöring (underhåll), vård och bevarande (bibehållande i gott skick), parfymering, skönhet (förändring i utseende), eller avses också mer specifika funktioner som gör det möjligt att identifiera den kosmetiska produktens egenskaper?
- 2) Ska artikel 19.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter och skäl 46 i denna förordning tolkas så, att det är möjligt att placera den information som avses i punkten 1 d, g och f i denna bestämmelse, det vill säga försiktighetsåtgärder, beståndsdelar och funktion, i företagets katalog som också innehåller andra produkter med den symbol som avses i punkt 1 i bilaga VII på förpackningen?”

III. Förfarandet vid domstolen

23. Begäran om förhandsavgörande inkom till domstolens kansli den 1 september 2019.

24. Skriftliga yttranden har getts in av A.M., den belgiska, den danska, den grekiska, den litauiska, den nederländska och den polska regeringen samt Europeiska kommissionen. Det har inte ansetts nödvändigt att hålla förhandling.

IV. Bedömning

A. Den första tolkningsfrågan

25. Tvisten handlar om huruvida artikel 19.1 f i förordning nr 1223/2009 ska tolkas så, att den föreskrivna informationen om de kosmetiska produkternas ”funktion” som ska finnas på behållarna¹⁰ eller på förpackningarna¹¹

- bara innebär att denna *funktion* ska utgöras av något av de ändamål som anges i artikel 2.1 a i förordningen,¹² eller
- om det krävs att det ska anges *mer specifika funktioner* så att konsumenten kan identifiera de olika produkternas grundläggande egenskaper.

1. Produktens funktion och ändamål enligt definitionen av begreppet ”kosmetisk produkt”

26. Enligt artikel 19.1 f i förordning nr 1223/2009 ska kosmetiska produkter ”släppas ut på marknaden endast om följande information finns i outplånlig, lättläst och väl synlig skrift på behållaren och förpackningen: ... Den kosmetiska produktens funktion, om detta inte tydligt framgår av presentationen av produkten.”¹³

27. Formuleringen ”produktens funktion” definieras inte i den bestämmelsen och inte heller i artikel 2 i förordning nr 1223/2009. När det i punkt 1 a i den artikeln förklaras vad en ”kosmetisk produkt” är nämns i allmänna ordalag dess ”ändamål”.

28. *Ändamålet* är en av de faktorer som används i rättspraxis för att avgränsa begreppet ”kosmetisk produkt”. Domstolen har analyserat dess innehåll och funnit att det innehåller ”tre kumulativa kriterier, nämligen för det första, den aktuella produktens beskaffenhet (ämne eller blandning av ämne), för det andra, den del på människokroppen som produkten är avsedd att appliceras på och för det tredje, det avsedda ändamålet med användningen av produkten”.¹⁴

29. Avsaknaden av en exakt definition av begreppet ”produktens funktion” har fått den hänskjutande domstolen att föreslå att begreppen ”produktens ändamål” och ”produktens funktion” är likvärdiga.¹⁵

30. Eftersom ingen slutsats kan dras av lydelsen av artikel 19.1 f i förordning nr 1223/2009, är det emellertid lämpligt att även undersöka sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i.¹⁶

10 ”Behållarna” brukar utgöras av glasflaskor, akryl- eller aluminiumburkar, plasttuber, sprejburkar, sprejflaskor, manuella doseringsanordningar och andra mer eller mindre liknande anordningar där de kosmetiska produkterna förvaras på ett sådant sätt att de behåller sin stabilitet under lång tid, utan att förändras.

11 Med den kosmetiska produktens ”förpackning” avses dess ytterhölje (en ask eller något liknande föremål) som innehåller behållaren eller produkten direkt. I punkt 82 i dom av den 12 juli 2011, L’Oréal m.fl. (C-324/09, EU:C:2011:474) används uttrycket ”förpackning”. I punkterna 72 och 74 i sitt förslag till avgörande i samma mål (C-324/19, EU:C:2010:757), använde generaladvokat Jääskinen uttrycket ”yttre förpackning”.

12 Dessa ändamål, som rör människokroppens yttre delar, tänder och slemhinnor i munhålan, är: ”att rengöra eller parfymera dem eller förändra deras utseende, skydda dem, bibehålla dem i gott skick eller korrigeras kroppslukt”.

13 På denna punkt finns en skillnad mellan de olika språkversionerna. Medan exempelvis den franska, den engelska och den portugisiska versionen innehåller adverbet ”tydligt” (*sauf si cela ressort clairement de sa présentation; unless it is clear from its presentation; salvo se esta decorrer claramente da respectiva apresentação*), finns detta adverb inte med i den spanska, den italienska eller den tyska versionen (*salvo se risulta dalla sua presentazione; sofern dieser sich nicht aus der Aufmachung dessen ergibt*). Jag anser emellertid inte att dessa skillnader har någon betydelse i det här målet.

14 Dom av den 3 september 2015, Colena (C-321/14, EU:C:2015:540), punkt 19.

15 Det är bara den polska regeringen som har ställt sig bakom detta resonemang, nämligen att produktens funktion motsvaras av något av de ändamål som anges i artikel 2.1 a i förordning nr 1223/2009.

16 Dom av den 10 juli 2014, D och G (C-358/13 och C-181/14, EU:C:2014:2060), punkt 32 och där angiven rättspraxis.

31. I förordning nr 1223/2009 är artikel 19 placerad i början av kapitel VI, som handlar om ”Konsumentinformation”, och den innehåller bestämmelser om märkning som alla kosmetiska produkter som fritt tillhandahålls på marknaden i unionen ska uppfylla, för att de som köper produkterna ska få tillgång till den information som krävs.

32. Det framgår av artikel 1 i förordning nr 1223/2009, jämförd med skäl 3 och 4 i förordningen, att liksom i den tidigare lagstiftningen är syftet att *fullständigt* harmonisera reglerna i gemenskapen för att uppnå en inre marknad för kosmetiska produkter samtidigt som en hög skyddsnivå för människors hälsa säkerställs.¹⁷

33. Artikel 3 i förordning nr 1223/2009 handlar om skyddet för människors hälsa. Första stycket (led a och b) handlar om presentation och märkning av kosmetiska produkter, i samband med säkerhet för människors hälsa.

34. Det finns således ett samband mellan målet att garantera säkerheten vid användningen av sådana produkter och kraven rörande presentation och märkning.

35. Det är i detta dubbla perspektiv som artikel 19 i förordning nr 1223/2009 ska förstås. Bestämmelserna om förpackning och märkning av kosmetiska produkter

- gör att produkterna kan tillhandahållas fritt på marknaden i unionen och underlättar konsumenternas köpbeslut på en marknad som präglas av ett stort utbud av produkter och valmöjligheter,
- syftar samtidigt till att skydda människors hälsa, vilken kan äventyras av olämplig eller vilseledande information om den saluförda kosmetiska produktens egenskaper.¹⁸

36. Artikel 2.1 a i förordning nr 1223/2009 har ett annat syfte när det talas om de kosmetiska produkternas (allmänna) *ändamål*. Syftet är att sätta gränserna för dessa i förhållande till andra mer eller mindre närliggande produkter (läkemedel, medicintekniska produkter) som inte ingår i förordningens tillämpningsområde. Detta framgår klart av skäl 6.¹⁹

37. Kommissionen, som jag instämmer med på denna punkt, har i sitt yttrande betonat att syftet med exemplen i skäl 7 i förordning nr 1223/2009²⁰ är att klargöra vad som avses med kosmetiska produkter och skilja dem från andra produkter som inte är kosmetiska.

38. De ändamål som anges i artikel 2.1 a i förordning nr 1223/2009 är således inte detsamma som ”produktens funktion”, som artikel 19.1 f i förordningen handlar om. Var och en av dessa artiklar har sitt eget syfte och dessa syften sammanfaller inte.

17 Domen Schwarzkopf, punkt 27 och 28, och dom av den 24 januari 2008, Roby Profumi (C-257/06, EU:C:2008:35), punkterna 16 och 17. Med avseende på förordning nr 1223/2009, dom av den 12 april 2018, Fédération des entreprises de la beauté (C-13/17, EU:C:2018:246), punkterna 23–25 och där angiven rättspraxis.

18 Dom av den 2 februari 1994, Verband Sozialer Wettbewerb (C-315/92, EU:C:1994:34), punkt 15.

19 ”Denna förordning gäller endast kosmetiska produkter och inte läkemedel, medicintekniska produkter eller biocider. Denna avgränsning är särskilt resultatet av att de kosmetiska produkterna noggrant definieras både med hänsyn till var de ska appliceras och de ändamål produkterna är avsedda för.” Kommissionen har i sitt yttrande betonat att syftet med de olika exempel på kosmetiska produkter som finns i skäl 7 i förordning nr 1223/2009, är att fastställa en definition av begreppet kosmetisk produkt som skiljer det från andra produktgrupper och inte att visa dess olika funktioner.

20 ”Kosmetiska produkter kan omfatta krämer, emulsioner, lotioner, geler och oljor för huden, ansiktsmasker, färgade underlag (flytande, fast, i puderform), ansiktspuder, kroppspuder, tvål, parfym, eau-de-toilette och eau-de-cologne, bad- och duschpreparat (salter, skum, oljor, geler), hårborttagningsmedel, deodoranter och antiperspiranter, hårfärgningsmedel, hårpermanentprodukter, hårlägningsmedel, hårschampo, hårbalsam, hårinpackning och andra hårkurer, hårstylingprodukter (hårvatten, spray, glansmedel), rakningsprodukter (raktvål, rakkräm, rakbalsam), smink och sminkborttagningsmedel, produkter för läpparna, produkter för vård av tänder och mun, produkter för nagelvård och maniky, produkter för utvärtes intymhygien, solbadsprodukter, brun utan sol-produkter, blekmedel för hud och antirynkrprodukter.”

39. Jag anser att detta bekräftas om man ser till bakgrunden till artikel 19.1 f i förordning nr 1223/2009.

40. I den ursprungliga lydelsen i direktiv 76/768 föreskrevs ingen skyldighet att ange den kosmetiska produktens funktion på förpackningarna eller behållarna. Detta krav infördes för första gången i direktiv 93/35, genom att ett led f lades till artikel 6.1 i direktiv 76/768, vilket föreskrev en skyldighet att på den kosmetiska produktens behållare och förpackning ange dess funktion om den inte tydligt framgick av presentationen av produkten.

41. I skälen i direktiv 93/35 anges att "[s]törre öppenhet krävs ... för att ge konsumenterna ökad information. En sådan öppenhet bör kunna uppnås om en kosmetisk produkts användningsområde ... anges ..."

42. Syftet med lagändringen hade således inget att göra med *definitionen* av en produkt som kosmetisk (vilken ända från början byggts på dess ändamål), utan med den detaljerade information som skulle lämnas till konsumenterna.²¹

2. "Produktens funktion" och "produktspecifika påståenden"

43. Ur en annan synvinkel skulle frågan kunna ställas huruvida "produktens funktion" i den mening som avses i artikel 19.1 f i förordning nr 1223/2009 skulle kunna likställas med de "produktspecifika påståenden" som avses i artikel 20 i samma förordning.²²

44. Enligt artikel 20.2 i förordning nr 1223/2009 skulle kommissionen anta "en förteckning över gemensamma kriterier för påståenden som får användas när det gäller kosmetiska produkter i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 32.3 i den här förordningen, med beaktande av bestämmelserna i direktiv 2005/29/EG".

45. Dessa påståenden har nu blivit föremål för en egen reglering i förordning (EU) nr 655/2013.²³ Enligt skäl 2 i den förordningen är "[d]et främsta syftet med påståenden om kosmetiska produkter ... att informera slutanvändarna om produkternas egenskaper och kvalitet. Påståendena är viktiga för att man ska kunna skilja på olika produkter. De bidrar också till att stimulera innovation och konkurrens".

46. Artikel 20.1 i förordning nr 1223/2009 innefattar ett mycket brett område:

- Den handlar inte bara om etiketter, utan även om tillhandahållande på marknaden av och reklam för kosmetiska produkter.
- Det rör sig inte bara om text, utan även om namn, varumärken, bilder och andra figurativa tecken.
- När det där föreskrivs att det inte får antydans någon "egenskap eller funktion" som de kosmetiska produkterna i fråga inte besitter, används begreppet "funktioner" i plural.

47. De "påståenden" som avses i artikel 20 ger en större mängd information ("egenskaper eller funktioner"), vilket innebär att de inte nödvändigtvis är liktydiga med begreppet "produktens funktion" (i singular) som avses i artikel 19.1 f i förordning nr 1223/2009.

21 När domstolen tolkade artikel 6.1 i direktiv 76/768, riktade den in "produktens funktion" mot detta område och förknippade den med villkoren för att använda den (dom av den 12 juli 2011, L'Oréal m.fl. (C-324/09, EU:C:2011:474), punkt 76).

22 Även om den hänskjutande domstolen inte hänvisar till den, ger den artikeln i förordning nr 1223/2009 sådana möjligheter som avses i den hänskjutande domstolens beslut. Kommissionen har behandlat dem i sitt yttrande.

23 Kommissionens förordning (EU) nr 655/2013 av den 10 juli 2013 om gemensamma kriterier för påståenden om kosmetiska produkter (EUT L 190, 2013, s. 31).

3. Produktens funktion

48. Enligt min uppfattning är syftet med artikel 19.1 f i förordning nr 1223/2009 att produktens mest utmärkande ”funktion” ska anges på behållaren och på förpackningen, det vill säga den som gör det möjligt för konsumenten att vid första anblicken få reda på vad produkten är avsedd för, för att denne inte ska riskera sin hälsa.

49. För denna tolkning talar den omständigheten att den kosmetiska produktens funktion inte behöver beskrivas när det ”tydligt framgår av presentationen”. Om det är uppenbart att konsumenten enbart genom presentationen av produkten kan få reda på vilken produktens mest utmärkande funktion är, är det inte nödvändigt att ange den på behållaren eller förpackningen.²⁴

50. Uppfattas begreppet ”funktion” på det sättet hamnar det mellan de rena *ändamålen* i artikel 2.1 a i förordning nr 1223/2009 och de mer omfattande *påståenden* som avses i artikel 20.

- Det räcker inte att ange om syftet med produkten är att rengöra eller parfymera eller förändra kroppens utseende, skydda den, bibehålla den i gott skick eller korrigera kroppslukt, eftersom dessa allmänna *ändamål* med de kosmetiska produkterna, vilka skiljer dem från andra mer eller mindre snarlika produkter, innehåller minimalt med information för konsumenten.
- Det krävs inte att den kosmetiska produktens alla egenskaper och dess kvalitet (*påståenden*) anges, eftersom de vad beträffar dess funktion skulle vara överflödigt att ange dem på en behållare eller en förpackning.

51. Att på behållaren eller förpackningen ange ”produktens funktion” i den mening som avses i artikel 19.1 f i förordningen, innebär att man anger en eller flera utmärkande egenskaper som gör det möjligt för konsumenten att få reda på hur den i första hand ska användas. På så sätt kan konsumenten bland en mängd olika kosmetiska produkter på ett välgrundat sätt välja ut den som bäst passar dennes behov, utan att bli vilseledd och utan att detta val påverkar konsumentens hälsa negativt.

52. I artikel 19 i förordningen föreskrivs, som nämnts, att en stor mängd information ska finnas i outplånlig, lättläst och väl synlig skrift på behållaren och förpackningen (punkt 1). Den medger emellertid att viss information (den som nämns i punkt 1 d och g och som rör särskilda försiktighetsåtgärder som ska iakttas vid användning och förteckningen över beståndsdelar), på grund av sin komplexa karaktär får anges på annat sätt (punkt 2).

53. Det är talande att upplysningen om produktens ”funktion” inte ingår i den information som inte behöver finnas på behållaren och förpackningen.²⁵ Information om produktens funktion måste under alla förhållanden finnas där (utom i det ovan beskrivna fallet).

54. Den mångfald av kosmetiska produkter som omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 1223/2009, innebär att det inte är möjligt att på förhand fastställa hur funktionen ska anges på behållaren och förpackningen. Varje tillverkare får fritt välja hur informationen ska anges, beroende på vad som bäst passar dennes affärsstrategi.

55. Jag anser emellertid att man ska eftersträva att beskrivningen av ”funktionen” på behållaren och förpackningen, av praktiska skäl och för att uppnå syftet med artikel 19 i förordning nr 1223/2009, ska vara enkel så att konsumenten lätt, vid första anblicken, kan få kännedom om produktens beskaffenhet.

²⁴ Så kan vara fallet med vissa kosmetiska produkter som är särskilt enkla eller som har tydliga former. I Nederländernas yttrande (punkt 25) anges läppstift som ett exempel på detta.

²⁵ Om den bara skulle finnas på förpackningen och inte på behållaren, kan produktens funktion inte längre urskiljas när förpackningen slängs, vilket skulle medföra risker vid dess fortsatta användning.

56. Man ska dessutom beakta de förväntningar som en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och upplyst genomsnittskonsumert kan tänkas ha.²⁶ En sådan konsuments uppfattning bygger på en "normal eller rimligen förutsebar användning", såsom anges i artikel 3 i förordning nr 1223/2009 med avseende på att de produkter som tillhandahålls på marknaden ska vara säkra för människors hälsa.

57. Varje produkts kännetecken och egenskaper är avgörande i varje enskilt fall för att användare ska kunna få reda på exakt vad det är som han eller hon köper. Även om behållare och förpackningar i undantagsfall inte behöver vara försedda med information om produktens funktion när den framgår av dess presentation,²⁷ är denna information, som nämnts, obligatorisk i alla andra fall.

58. Allt beror med andra ord på tillverkarens förmåga att i några få ord sammanfatta produktens utmärkande funktion, så att den person som köper den inte löper risk att förväxla den eller äventyrar sin hälsa genom att applicera (eller till och med inta) kosmetiska produkter vars beskaffenhet han eller hon inte känner till.

59. Jag vill tillägga att artikel 19.5 i förordning nr 1223/2009 behandlar det språk som används på märkningen. Syftet är att konsumenterna i den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden ska få begriplig information om dess funktion.

60. Visserligen utgör språkraven och det därmed förknippade behovet av att anpassa informationen på behållaren och förpackningen "ett hinder för handeln inom gemenskapen". Detta hinder "är emellertid [berättigat] med hänsyn till det mål av allmänt intresse som skyddet för folkhälsan utgör".²⁸

61. "Produktens funktion" ska således anges på behållaren och förpackningen, på det språk som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där produkten släpps ut på marknaden, och de kostnader och svårigheter som är förknippade med översättningen och märkningen av de importerade kosmetiska produkterna är inte relevanta i det här sammanhanget.

B. Den andra tolkningsfrågan

62. Såsom jag har upprepat flera gånger föreskriver artikel 19.1 i förordning nr 1223/2009 att den information som nämns där²⁹ i princip ska anges på behållaren och på förpackningen.

63. I överensstämmelse med skäl 46,³⁰ medger emellertid artikel 19.2 i undantagsfall³¹ att informationen om beståndsdelar och vissa särskilda försiktighetsåtgärder som ska iakttas vid användning (punkt 1 d och g) anges på ett annat ställe än på behållaren och förpackningen.

26 Se dom av den 13 januari 2000, Estée Lauder (C-220/98, EU:C:2000:8), punkt 27, och av den 24 oktober 2002, Linhart och Biffi (C-99/01, EU:C:2002:618), punkt 31.

27 Se punkt 49 och fotnot 24 i detta förslag till avgörande.

28 Domen Schwarzkopf, punkt 39. I punkt 40 förklarar domstolen att "[d]en information som tillverkarna eller återförsäljarna av de kosmetiska produkter som avses i direktiv 76/768 är skyldiga att ange på produktens behållare eller förpackning saknar praktisk nytta om den inte formuleras på ett språk som förstås av de personer som informationen är avsedd för".

29 Där ingår namn för den person som har ansvar för tillhandahållandet på marknaden, produktens sammansättning (förteckning över beståndsdelar), upplysningar om hur den används (funktion och särskilda försiktighetsåtgärder som ska iakttas vid användning) eller om dess lagring (datum för kortaste hållbarhet) och tillverkningspartiets nummer eller referens för identifiering av de kosmetiska produkterna (denna information behöver i vissa fall endast finnas på förpackningen).

30 Enligt det skälet ska "en kosmetisk produkts beståndsdelar anges på förpackningen. Om det av praktiska skäl är omöjligt att återge beståndsdelar på den yttre förpackningen bör dessa uppgifter bifogas, så att konsumenterna får tillgång till all denna information."

31 Sådana undantag ska tolkas restriktivt (domen Schwarzkopf, punkt 31).

64. I dessa två fall³² ska informationen anges på ”en bipacksedel, en etikett, en tejp, en remsa eller ett kort som bifogas eller fästs [på produkten]”.³³

65. Förutsättningen för att detta undantag ska få tillämpas är att det ”av praktiska skäl är omöjligt att märka den information som nämns i punkt 1 d och g”. Om så är fallet får informationen anges på något av de ovan beskrivna sätten.³⁴

66. I förevarande mål ankommer det på den hänskjutande domstolen att efter att ha fastställt de faktiska omständigheter som den är bäst skickad att bedöma, avgöra huruvida införandet av informationen i en katalog som är avfattad på polska, iakttar de ovannämnda bestämmelserna.

67. Själv anser jag liksom de regeringar som har yttrat sig i målet samt A.M. och kommissionen, att allt tyder på att den katalogen inte uppfyller kraven i artikel 19.2 i förordning nr 1223/2009.

68. Det finns flera argument som stödjer denna bedömning.

69. För det första har domstolen slagit fast att begreppet ”ogörligt av praktiska skäl” syftar på svårigheter av teknisk natur, som till exempel hänger samman med behållarnas eller förpackningarnas dimensioner.³⁵ Den hänskjutande domstolen har emellertid slagit fast att problemen i förevarande mål hänger samman med att de kosmetiska produkterna är importerade och att de är av organisatorisk och ekonomisk karaktär och har att göra med översättningen av informationen och med ommärkningen.

70. Ytterligare ett bevis för att det inte är omöjligt är, såsom den danska regeringen har påpekat, att informationen i fråga angavs på förpackningen och behållaren som den skulle, men på engelska och inte på polska, enligt beslutet att begära förhandsavgörande.

71. Om det för det andra skulle antas att det i praktiken var ogörligt (vilket inte var fallet), presenteras katalogen som något som tillhandahålls separat, vilket innebär att den inte ens skulle kunna anses vara ett dokument som ”bifogats eller fästs” på den sålda produkten.³⁶

72. För det tredje tycks katalogen innehålla en beskrivning av produkterna i tillverkarens sortiment och den är således inte enbart knuten till en av dem. Det innebär att konsumenten riskerar att blanda ihop produkterna i katalogen och välja fel produkt.

73. Sammanfattningsvis anser jag att även om det ankommer på den hänskjutande domstolen att uttala sig om de relevanta faktiska omständigheterna, är hänvisningen till ”företagets katalog” under omständigheterna i det aktuella målet inte förenlig med artikel 19.2 i förordning nr 1223/2009.

32 I artikel 19.3 i förordning nr 1223/2009 föreskrivs ett *undantag från undantaget* med avseende på beståndsdelarna, när det av praktiska skäl är omöjligt att använda sig av alternativet i punkt 2. I sådana fall får informationen ”skyltas i omedelbar närhet av den kosmetiska produktens säljbehållare”. Den hänskjutande domstolens frågor handlar inte om informationen om beståndsdelarna, utan endast om huruvida en katalog i förevarande mål kan fungera som ”en bipacksedel, en etikett, en tejp, en remsa eller ett kort som bifogas eller fästs [på produkten]”.

33 Även här finns det skillnader mellan de olika språkversionerna av bestämmelsen. På franska, tyska, italienska och portugisiska nämns ”produkten”, men inte på spanska och engelska, även om det är underförstått.

34 Konsumenten upplyses om att det finns en ”hänvisning till bifogad information” genom en tryckt symbol med en hand som pekar på en öppen bok (se bilaga VII, till vilken det hänvisas i artikel 19.2 i förordning nr 1223/2009).

35 Så förhåller det sig ”... då det objektivt sett är möjligt att ange de föreskrivna varningstexterna i sin helhet, men enbart genom att använda bokstäver som är så små att de nästan är oläsliga, samt de fall då de fullständiga varningstexterna, tryckta med bokstäver som går att läsa, täcker nästan hela produkten så att tillverkaren på produkten inte längre på ett ändamålsenligt sätt kan ange dess benämning eller någon annan för produkten relevant information” (domen Schwarzkopf, punkterna 32 och 33).

36 Av beslutet att begära förhandsavgörande framgår att katalogen fanns att tillgå på försäljningsstället eller kunde köpas separat. Såsom den litauiska regeringen har påpekat är det tveksamt om det antal kataloger som sökanden köpte (10), vilket nämns i punkt 2 i det beslutet, gjorde det möjligt att överlämna en sådan för varje produktenhet.

V. Förslag till avgörande

74. Mot bakgrund av vad som ovan anförts föreslår jag att domstolen besvarar de tolkningsfrågor som Sąd Okręgowy w Warszawie har ställt på följande sätt:

- ”1) Artikel 19.1 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter ska tolkas så, att ”produktens funktion” inte motsvarar de ändamål som anges i definitionen i artikel 2.1 a i samma förordning. När den funktionen beskrivs på behållaren och förpackningen ska produktens utmärkande egenskap eller egenskaper anges, så att konsumenten vid första anblicken kan avgöra vilket dess huvudsakliga användningsområde är.
- 2) Artikel 19.2 i förordning (EG) nr 1223/2009 ska tolkas så, att det inte är möjligt att placera den information som avses i punkten 1 d, g och f i denna bestämmelse, det vill säga försiktighetsåtgärder, beståndsdelar och funktion, i företagets katalog som erbjuds från produkten och som också innehåller andra produkter med den symbol på förpackningen som avses i punkt 1 i bilaga VII på förpackningen.”